



บทที่ 5

## สรุปผลและข้อเสนอแนะ

### สรุปผลการศึกษา

จังหวัดสมุทรสาคร เป็นจังหวัดที่ประชากรประกอบอาชีพการทำประมง เป็นอาชีพหลัก สามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดและภาคได้ในปริมาณมากเสมอมา สัตว์น้ำที่ผลิตได้นำไปบริโภคส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิต การมีแหล่งวัตถุดิบภายในจังหวัด เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้จังหวัดสมุทรสาครเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมประมงหลายแห่งด้วยกัน นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจตั้งโรงงาน ณ จังหวัดสมุทรสาครก็ล้วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการลดต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น เช่น ปัจจัยการคมนาคม ปัจจัยราคาที่ดิน ปัจจัยแหล่งแรงงานและปัจจัยแหล่งตลาด โดยปัจจัยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญที่สุด คือ ปัจจัยการคมนาคม ซึ่งการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว อัตราค่าขนส่งต่ำ จะช่วยลดต้นทุนการผลิตสินค้าในระดับหนึ่ง

การขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมประมง เพราะ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า ได้แก่ สัตว์น้ำ เป็นวัตถุดิบที่เน่าเสียได้ง่าย ดังนั้นหากเกิดการเก็บรักษาด้วยการแช่เย็นแล้ว การขนส่งก็เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยรักษาคุณภาพสัตว์น้ำให้คงสภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมมากที่สุด นอกจากการขนส่งจะมีความสำคัญต่อวัตถุดิบแล้ว การขนส่งก็ยังมีผลต่อสินค้าของโรงงานอุตสาหกรรมอีกด้วย กล่าวคือ การขนส่งที่รวดเร็วจะทำให้สินค้าหมุนเวียนได้เร็วขึ้น จึงสามารถลดปริมาณสินค้าสำรอง และสามารถขยายพื้นที่ของตลาดได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเป็นปัจจัยช่วยเร่งระยะเวลาของการผลิตและจำหน่ายสินค้า ทำให้ผู้ผลิตไม่จำเป็นต้องสะสมวัตถุดิบไว้คราวละมากๆ เพราะสามารถเลือกซื้อได้ตามระยะเวลา และอัตราที่ตนเองพอใจ และทำให้วัตถุดิบไม่เสื่อมคุณภาพด้วย ในส่วนนี้จะเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้ นอกจากนี้การขายสินค้าก็ยังสามารถขนส่งไปยังแหล่งบริโภคได้ตามระยะเวลา และปริมาณที่ผู้ซื้อต้องการ

การขนส่งสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมประมงในพื้นที่ศึกษา มีการขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกร้อยละ 68 ขนส่งด้วยเรือร้อยละ 32 ส่วนการขนส่งสินค้าใช้รถยนต์บรรทุกเป็นพาหนะร้อยละ 81 เรือร้อยละ 19 ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งสัตว์น้ำหรือสินค้าก็ตาม การขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกได้รับความนิยมมากกว่าการขนส่งทางเรือ เพราะ โครงข่ายการคมนาคมทางบกครอบคลุมทั่ว หมายถึง การเข้าถึงจุดต่างๆอย่างสะดวกสบายอันเป็นผลมาจากการจัดสร้างระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เพื่อชักชวนให้เกิดการลงทุนในท้องถิ่น การมีโครงข่ายครอบคลุม

แทบทุกจุดภายในประเทศ ทำให้เกิดความรวดเร็ว คล่องตัว เพราะเส้นทางไม่ถูกจำกัด สามารถเคลื่อนที่ได้โดยเอกเทศ ซึ่งเกิดผลดีต่อการขนส่ง ทำให้ผู้ขนส่งสามารถเลือกใช้เส้นทางได้ตามความเหมาะสม เป็นผลให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย รวมถึงการที่การขนส่งด้วยรถยนต์สามารถเลือกใช้ขนาดพาหนะให้สอดคล้องกับปริมาณของสินค้าที่ทำการขนส่ง คือ ถ้าสินค้าปริมาณน้อยก็ใช้รถยนต์ขนาดเล็ก เช่น 4 ล้อ หรือ 6 ล้อ ถ้าสินค้าปริมาณมากก็ใช้รถขนาด 10 ล้อ โดยอัตราค่าขนส่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของพาหนะที่ใช้ ในขณะที่การขนส่งด้วยเรือ จะมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดเพราะ สภาพของแม่น้ำลำคลองในปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการขนส่งเท่าใดนัก เรือที่จะทำการขนส่งจึงต้องมีขนาดเล็ก เพื่อป้องกันการเกยตื้น ดังนั้นการขนส่งทางเรือจึงขนส่งได้ในปริมาณเล็กน้อยเท่านั้น และ การขนส่งยังต้องพึ่งพาสภาพดินฟ้าอากาศ รวมไปถึงสภาพร่องน้ำที่ใช้ในการขนส่งอีกด้วย ทำให้การขนส่งทางน้ำไม่สามารถบริการได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ และอัตราค่าขนส่งก็ไม่สามารถกำหนดแน่นอนลงไปได้ เพราะ ค่าขนส่งจะถูกกำหนดจากระยะเวลาที่ใช้ในการขนส่ง ซึ่งจากสภาพการขนส่งดังกล่าวทำให้ระยะเวลาที่ใช้แต่ละเที่ยวไม่เท่ากัน ดังนั้นอัตราค่าขนส่งจึงไม่แน่นอน ซึ่งมีความแตกต่างจากการขนส่งโดยรถยนต์ที่สามารถกำหนดค่าขนส่งได้จากระยะทางระหว่างต้นทาง-ปลายทางของการขนส่ง จึงเห็นได้ว่าการขนส่งทางเรือมีข้อจำกัดมากมาย ทำให้มีความสะดวกน้อยกว่าการขนส่งทางรถยนต์นอกจากนี้แล้วโรงงานอุตสาหกรรมรุ่นใหม่มีก็จะเลือกที่ตั้งริมถนนมากกว่าริมน้ำ เป็นผลให้การขนส่งด้วยรถยนต์มีผู้นิยมใช้มากกว่าการขนส่งด้วยเรือ

การขนส่งทางรถยนต์จากต้นทางหนึ่ง ไปยังปลายทางอีกแห่งหนึ่ง มีเส้นทางคมนาคมหลายสายด้วยกัน ซึ่งเส้นทางแต่ละสายจะมีข้อแตกต่างกันหลายประการ ผู้ขนส่งจะเลือกใช้เส้นทางที่ทำให้เกิดความประหยัดมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความประหยัดในเรื่องของเวลาหรือค่าใช้จ่าย โดยที่ผู้ขนส่งจะให้ความสำคัญต่อบัจจัยต่างๆ เหล่านี้ คือ บัจจัยระยะทาง บัจจัยสภาพเส้นทาง และ บัจจัยด่านตรวจ โดยที่ระยะทางต้องน้อยที่สุด สภาพเส้นทางมีความสะดวก ปลอดภัยในการขับขี่ และมีการตั้งด่านตรวจบนทางหลวงน้อยที่สุด เส้นทางที่ประกอบด้วยบัจจัยทั้งสามนี้ ถือว่าเป็นเส้นทางที่ดีที่สุดในการขนส่งทางรถยนต์ แต่โดยความเป็นจริงแล้วเส้นทางที่จะมีบัจจัยครบทั้งหมดนี้หาได้ยากมาก ดังนั้นในการขนส่งจากต้นทาง-ปลายทางบางแห่ง จึงมีเส้นทางที่ใช้มากกว่า 1 เส้นทาง

ส่วนการขนส่งด้วยเรื่อนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งภายในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้แม่น้ำท่าจีน คลองมหาชัย คลองภาษีเจริญ คลองสุนัขหอน เป็นเส้นทางขนส่ง สำหรับการขนส่งไปยังจังหวัดใกล้เคียง จะใช้คลองภาษีเจริญออกสู่มแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อไปยังกรุงเทพมหานคร นนทบุรี และ ปทุมธานี ใช้คลองดำเนินสะดวกไปยังจังหวัดราชบุรี

จากการเปรียบเทียบการขนส่งทางรถยนต์ และ การขนส่งทางเรือนั้น การขนส่งทางรถยนต์จะมีความรวดเร็วกว่า บรรทุกได้ในปริมาณมากกว่า และ อัตราค่าขนส่งต่ำกว่าการขนส่งทางเรือ จึงทำให้เกิดการประหยัด ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การขนส่งทางเรือ มีอัตราค่าขนส่งสูงกว่าทางรถยนต์ คือ ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่แตกต่างกันอย่างมาก กล่าวคือ รถยนต์จะใช้น้ำมันเชื้อเพลิงร้อยละ 18 ของค่าขนส่ง/เที่ยว ในขณะที่เรือใช้น้ำมัน/เที่ยวในปริมาณร้อยละ 45 และเมื่อรัฐบาลปรับราคาน้ำมันดีเซลขึ้นในอัตราร้อยละ 37.70 จึงทำให้การขนส่งทางเรือต้องมีค่าใช้จ่ายน้ำมันเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 16-17 ส่วนรถยนต์มีค่าใช้จ่ายน้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 5-6/เที่ยว เท่านั้น การที่น้ำมันมีราคาสูงขึ้นจึงคาดหมายได้ว่าอัตราค่าขนส่งทางเรือจะเพิ่มขึ้นมากกว่ารถยนต์

และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 เป็นต้นมา รัฐบาลเน้นการกระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาคตลอดมา จนถึงนโยบายการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลต้องการนำประเทศไปสู่ความเจริญด้านอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมการลงทุนที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม มาตรการที่เป็นการสนับสนุนนโยบายข้อนี้สามารถเห็นได้จากการปรับปรุง ขยายเส้นทางคมนาคม เพื่อให้การขนส่งวัตถุดิบ และ สินค้าอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งโครงการต่างๆเหล่านี้ มีบางโครงการที่มีผลต่อการขนส่งภายในพื้นที่ศึกษา เช่น การปรับปรุงขยายเส้นทางคมนาคมหมายเลข 35 โดยการเพิ่มช่องจราจร และการเชื่อมกับทางขึ้นลงของทางด่วนที่ดาวดนอง อีกทั้งยังเชื่อมกับถนนวงแหวนรอบนอก ทำให้การคมนาคมไปยังภาคตะวันออกของประเทศมีความสะดวกกว่าเดิม และยังทำให้การคมนาคมขนส่งภายในภูมิภาคตะวันตกมีระยะทางสั้นกว่าเดิม นอกจากนี้แล้วนโยบายการพัฒนาก็ที่ช่วยพึ่งทะเลภาคใต้ตอนบน ซึ่งกำหนดให้จังหวัดชุมพรเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคใต้ตอนบน มีการสร้างท่าเรือเพื่อขนส่งสินค้า ทำให้เกิดผลดีต่ออุตสาหกรรมประมงในจังหวัดศึกษา โดยเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีการผลิตอาหารกระป๋องและสัตว์ทะเลแช่แข็งส่งออกต่างประเทศด้วย การที่จังหวัดชุมพรมีที่ตั้งติดต่อกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทำให้สามารถใช้ท่าเรือที่จะสร้างขึ้นในจังหวัดชุมพรแทนการขนส่งไปยังกรุงเทพมหานครอันเป็นการประหยัดค่าขนส่ง เพราะ การขนส่งไปชุมพรมีระยะทางน้อยกว่าการขนส่งไปกรุงเทพมหานคร

นโยบายการพัฒนาประเทศที่แล้วมาล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาระบบการขนส่งทางบกทั้งสิ้น ซึ่งมีผลให้การขนส่งทางบกมีความรวดเร็ว สะดวกสบาย สามารถเข้าถึงจุดต่างๆได้อย่างทั่วถึง และ มีอัตราค่าขนส่งต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการขนส่งทางบกมีประสิทธิภาพมากกว่าการขนส่งทางน้ำ ดังนั้นการขนส่งในอุตสาหกรรมประมงในจังหวัดสมุทรสาครและพื้นที่เกี่ยวเนื่องจึงขนส่งวัตถุดิบและสินค้าด้วยการขนส่งทางบกเป็นส่วนใหญ่

ถึงแม้ว่าการขนส่งทางรถยนต์บรรทุกจะได้รับความนิยมมากกว่าเรือ แต่ขณะเดียวกัน ผู้ขนส่งก็ประสบปัญหาด้านการขนส่งทั้งการขนส่งสัตว์น้ำและสินค้า ได้แก่

1. การจราจรติดขัด โดยเฉพาะบนทางหลวงสายที่ผ่านชุมชน
2. การหน่วงช้าตรวจ ซึ่งจะทำได้ต้องใช้เวลามากขึ้น เนื่องจากการขนส่งแต่ละครั้งอาจบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด และถ้าเป็นการขนส่งสัตว์น้ำอาจมีน้ำหนักลดลงบนทางหลวง ซึ่งจะทำได้ถูกจับและปรับในที่สุด

สำหรับการขนส่งสัตว์น้ำด้วยเรือประมงก็ประสบปัญหาเช่นกัน คือ

1. สัตว์น้ำเน่าเสียง่าย เพราะใช้เวลาการขนส่งมาก
2. ค่าขนส่งสูง

ส่วนการขนส่งสินค้าทางเรือพบปัญหาดังนี้

1. บรรทุกสินค้าได้ในปริมาณน้อย
2. ค่าขนส่งสูง
3. ใช้เวลามาก

### ข้อเสนอแนะ

ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำลังดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมเพื่อนำหน้าประเทศอื่นใดในอาเซียน การขนส่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศจะเห็นได้จากโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการของรัฐบาลส่วนใหญ่ จะเห็นเรื่องการขนส่ง เช่น การปรับปรุง ขยายถนน อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่การคมนาคมขนส่งทางบกแต่ในขณะที่รัฐบาลเพิ่มเส้นทางทางรถไฟประชาชนก็กำลังเพิ่มปริมาณรถยนต์ เช่นเดียวกัน จึงทำให้ถนนแต่ละสายมีการจราจรหนาแน่นอยู่ตลอดเวลา รถยนต์ไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างคล่องตัวจึงต้องใช้เวลานานและน้ำมันเชื้อเพลิงมากขึ้น ทำให้อัตราค่าขนส่งต้องเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อันเป็นผลมาจากการมีปริมาณรถยนต์มากกว่าความสามารถในการรองรับของถนน ดังนั้นวิธีการในการแก้ปัญหาการจราจรติดขัดนี้จึงควรมีการปรับปรุงขยายทางหลวง คือเป็นการเพิ่มเนื้อที่ถนน โดยเฉพาะบนทางหลวงสายที่มีปริมาณจราจร/วันสูงมาก เช่น ทางหลวงหมายเลข 4 ช่วงกรุงเทพมหานคร-เพชรบุรี หมายเลข 3 และ 35 โดยที่ทางหลวงทั้ง 3 สายเป็นเส้นทางสายหลักที่นำไปสู่ภูมิภาคใต้ และ หมายเลข 3 ไปภาคตะวันออก จึงสมควรได้รับการปรับปรุงขยายเส้นทาง และอีกวิธีหนึ่งคือ การลดปริมาณการจราจร ไปถึงระดับที่ถนนที่มีอยู่สามารถรับกับสภาพการจราจรได้ อาจทำได้ด้วยการกีดกันรถยนต์บางชนิดไม่ให้ใช้ถนน เช่น

รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีผู้โดยสารต่ำกว่า 3 หรือ 4 คน ซึ่งจะทำให้ทางหลวงสายต่าง ๆ เกิดความคล่องตัวขึ้น นอกจากนี้แล้ว ในส่วนของการขนส่งสัตว์น้ำด้วยรถยนต์บรรทุกก็จะต้องจัดหาภาชนะที่มิดชิดสำหรับบรรจุสัตว์น้ำ เพื่อป้องกันน้ำหยดลงบนทางหลวง และจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัดในเรื่องของน้ำหนักบรรทุกตามประเภทยานพาหนะ ซึ่งถ้าผู้ขนส่งปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดก็สามารถลดค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสียให้แก่ด่านตรวจได้

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้การจราจรในเมืองใหญ่ได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษมากมายจึงมีหลายองค์กรทั้งภาครัฐบาลและเอกชนได้ร่วมมือแก้ไขปัญหานี้ เช่น การลดปริมาณสารตะกั่วในน้ำมัน การรณรงค์ให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำ สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการขนส่ง คือ ถ้าการจราจรบนถนนเป็นไปอย่างไม่คล่องตัวก็จะทำให้ผู้ขนส่งต้องใช้เวลาในการขนส่งมากขึ้นและปริมาณการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงก็จะมากตามไปด้วย การเพิ่มขึ้นของเวลาและเชื้อเพลิงก็จะทำให้อัตราค่าขนส่งต้องเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากปัญหาสภาพแวดล้อมนี้เองที่เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการ โครงการสถานีขนส่งสินค้าชานเมือง โดยให้กระทรวงคมนาคม รับผิดชอบจัดทำรายละเอียด เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง นโยบายหลักคือการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการจอดรถบรรทุกบริเวณ เขตชุมชนของกรุงเทพมหานคร มีการห้ามรถบรรทุกขนาดใหญ่ใช้ถนนหลวงจอดรถทั้งหมด รถยนต์ที่จะอนุญาตให้วิ่งรับส่งสินค้าระหว่างสถานีขนส่งสินค้าชานเมืองกับจุดหมายปลายทาง ได้แก่ รถยนต์บรรทุกขนาดกลางและขนาดเล็ก จากมตินี้จะมีผลทำให้การขนส่งสินค้าของโรงงานอุตสาหกรรมมายังกรุงเทพมหานครกระทบกระเทือนเป็นอย่างมาก เพราะจะต้องขนส่ง 2 ช่วง คือจากโรงงานอุตสาหกรรมไปสถานีขนส่งสินค้าชานเมือง แล้วจึงต่อไปยังจุดหมายปลายทางอีกช่วงหนึ่ง ซึ่งทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการขนส่งและอาจเกิดความเสียหายต่อสินค้าได้จากการขนถ่ายสินค้า

ในช่วงเวลานี้ หลายฝ่ายจึงหันมาพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ซึ่งระบบโครงข่ายการคมนาคมทางน้ำเป็นสิ่งที่มียุ่เดิมแล้วจึงไม่ต้องสร้างขึ้นมาใหม่ ดังนั้นจึงขอเสนอวิธีการพัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำภายในพื้นที่ศึกษา ดังนี้

1. โครงการศึกษาเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำ ในเขตพื้นที่ศึกษาสามารถทำการขนส่งทางน้ำได้อย่างต่อเนื่อง โดยถ้าเริ่มต้นจากจังหวัดสมุทรสาครใช้คลองดำเนินสะดวกซึ่งเชื่อมกับแม่น้ำแม่กลอง ก็สามารถไปจังหวัดราชบุรี และติดต่อกับจังหวัดที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลองได้ หรือใช้คลองสุโขทัยตอนไปจังหวัดสมุทรสงคราม คลองภาษีเจริญออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยาไปกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่ตั้งริมแม่น้ำเจ้าพระยาหรือใช้แม่น้ำท่าจีน ไปจังหวัดนครปฐม เป็นต้น ต่อมาเมื่อรัฐบาลมีนโยบายมุ่งเน้นการกระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค สนับสนุนการลงทุนในท้องถิ่น ด้วยการจัดสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรทัศน์ ทำให้การคมนาคมทางบก

สะตวกลบชายขึ้น เกิดความรวดเร็วกว่าเดิม เป็นผลให้การคมนาคมทางน้ำลดความสำคัญลงไป จนแทบจะไม่มีการใช้กันเลยในปัจจุบัน ประกอบกับการมีสิ่งปลูกสร้างรुक้ำเข้ามายังแนวเขตของแม่น้ำลำคลอง ซึ่งเป็นการศึกษาการคมนาคมเป็นอย่างมาก จึงควรมีการศึกษาสภาพของแม่น้ำลำคลอง และ ความสามารถในการตอบสนองต่อการขนส่งของแม่น้ำลำคลองสายดังกล่าว

2. วิธีการทางกฎหมาย ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องสามารถใช้วิธีการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการก่อสร้างที่รुक้ำลำคลองสาธารณะ รวมถึงการทิ้งสิ่งปฏิกูลลงแม่น้ำลำคลอง อันจะทำให้แม่น้ำต้นเนื้เป็นอุปสรรคต่อการขนส่ง ควรมีการเพิ่มโทษต่อผู้กระทำผิด เพราะ การกระทำผิดในลักษณะนี้หมายถึงการขัดขวางการขนส่งซึ่งเป็นการขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศด้วยการปฏิบัติจะต้องกระทำโดยเคร่งครัดตามตัวบทกฎหมาย

3. โครงการขุดลอกคูคลอง เพื่อให้สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล และ ยังทำให้คูคลองมีสมรรถภาพในการรองรับเรือบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่ได้อีกด้วย

4. การพัฒนาสมรรถนะของขบวนการขนส่ง เนื่องจากเมื่อมีการลอกลำน้ำสายต่างๆแล้วก็จะทำให้เรือขนาดใหญ่สัญจรไปมาได้ ในขณะที่ปัจจุบันเรือขนส่งสินค้าที่ใช้ยู่มีขนาดเล็ก ระบายบรรทุกน้อย การเพิ่มสมรรถนะของเรือขนส่งจะเป็นผลให้ปริมาณบรรทุกสินค้าแต่ละเที่ยวเพิ่มมากขึ้น การหมุนเวียนสินค้าก็จะรวดเร็วกว่าเดิม

5. การสร้างท่าเรือรับส่งสินค้า การขนส่งทางน้ำต้องอาศัยท่าเรือในการบรรจุสินค้า แต่ท่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน พื้นที่ศึกษาไม่มีท่าเรือในการรับส่งสินค้าตั้งอยู่เลย จึงสมควรสร้างท่าเรือในพื้นที่ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดสมุทรสาครซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมประมงตั้งอยู่อย่างหนาแน่น

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาที่ยังไม่มีแผนพัฒนาการขนส่งทางน้ำตามข้อ เสนอแนะข้างต้น ก็น่าจะพิจารณาถึง โครงการที่รัฐบาลกำลังดำเนินกิจการหรือมีนโยบายที่จะดำเนินกิจการอันอาจเป็นประโยชน์ต่อการขนส่งของอุตสาหกรรมประมงได้ เช่น การสร้างท่าเรือที่จังหวัดชุมพร ซึ่งเมื่อเสร็จสิ้นโครงการก็จะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษาสามารถใช้ท่าเรือจังหวัดชุมพรในการรับส่งสินค้าได้เช่นกัน

แนวทางสำหรับการขนส่งของอุตสาหกรรมประมงในจังหวัดสมุทรสาครและพื้นที่เกี่ยวข้องได้เสนอทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากในปัจจุบันการขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกได้รับความนิยมนมาก แต่ในขณะที่เดียวกันการขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกก็กำลังก่อให้เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อม จึงได้เสนอวิธีการขนส่งทางน้ำด้วย เพื่ออาจเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต